

BÜYÜK GÜNAH

TEVHİDİN HAKİKATİ

Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur.O’na hamd eder, O’ndan yardım ve mağfiret dileriz.Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O’na sığınırız.O’nun hidayete erdirdiğini hiç kimse saptıramaz, saptırdığını ise hiç kimse hidayete erdiremez.

Şehadet ederim ki,Allah’tan başka ibadete layık hiçbir ilah yoktur . Ve yine şehadet ederim ki,Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) O’nun kulu ve rasulüdür.

Ehli sünnetin büyük günah işleyenler hakkındaki tutumu:

Haramı meşrulaştırdığı bahanesiyle bir çok amele haksız yere küfür ismini veren kişilerin birçoğunun Ehli sünnetin diğer fırkalardan ayrılan en büyük esaslarından birisi olan şirkin haricindeki kebair günahlardan dolayı ehli kıblenin tekfir edilemeyeceği hükmünü büyük oranda göz ardı ettikleri yahut da kabul ediyormuş gibi yapsalar da bu konu üzerinde yeterince fıkhetmedikleri görülmektedir. Biz burada bu kimselerin iddialarının sünnete nasıl muhalefet ettiğini ortaya koymak amacıyla şirk haricindeki amellerde aslolanın küfrün altında bir günah olduğuna dair nakilleri hatırlatma babından zikretmek istiyoruz.

Muhaddislerin imamı Buhari (ra) “Sahih” inde “İman Kitabı”nda 20.bab başlığı olarak “Kufrun dune Kufr” başlığını atmış, bir sonraki bab başlığını ise şu şekilde belirlemiştir: “Ma'siyetler, Câhiliyyet İşi Nev'indendir Babı: Allah'a ortak koşma müstesna, bu Câhiliyyet işlerinin sahihleri, bunları işlemeleri sebebiyle kâfir sayılmazlar. Çünkü Peygamber (S), Ebû Zerr'e: "Demek ki sen, içinde henüz Câhiliyyet ahlâkı bulunan bir kimsesin" buyurdu; Yüce Allah da: "Şübhesiz ki Allah, kendisine ortak tanınmasını mağfiret etmez, ondan başkasını, dileyeceği kimseler için mağfiret eyler ..." (en-Nisâ: 4/48,116) buyurdu”

Tevhidin haricindeki amellerin terki ile alakalı genel hüküm,küfür olmaması noktasındadır.

Bunun tek istisnası namazdır.Abdullah bin Şakik (ra) şöyle demiştir:

“Allah Rasulu (sallallahu aleyhi ve sellem)’in ashabı namazdan başka hiçbir amelin terkini küfür olarak görmezlerdi” (Tirmizi no: 2622)

Tahavi şarihi İbn Ebi’l İzz bu hususta şöyle demektedir:

“Ehl-i sünnetin tümü büyük günah işleyen kimsenin -Hariciler gibi- bütünüyle dinden çıkartacak şekilde kâfir olmayacağını ittifakla kabul etmişlerdir. Çünkü kişiyi dinden çıkartacak şekilde kâfir olursa, o takdirde her durumda öldürülmesi gereken bir mürted olur.Kısas hakkına sahip kimsenin, onu affetmesi de kabul edilmez.

Zina, hırsızlık ve içki içmek hallerinde de hadlerin uygulanması diye bir şey söz konusu olmaz. Ancak böyle bir görüşün batıl ve fasit olduğu İslam dininin ihtiva ettiği hükümlerden kesin olarak bilinmektedir.

Yine ehl-i sünnet ittifakla şunu kabul ederler: Büyük günah işleyen bir kimse Mutezile'nin dediği gibi iman ve islam'dan çıkmaz küfre de girmez, kâfirlerle birlikte cehennemde ebedi kalmayı da hakketmez. Çünkü Mutezile'nin de bu husustaki görüşü batıldır. Zira Yüce Allah büyük günah işleyen kimseleri mü'minler arasında saymıştır.

Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında üzerinize kısas 9

yazıldı... fakat kime kardeşi tarafından bir şey affolunursa artık örfe uyarak istesin..." (elBakara, 2/178) Görüldüğü gibi burada katili iman edenler arasından çıkartmamış, onu kısas talep etme hakkına sahip olan kimsenin kardeşi olarak nitelendirmiştir. Burdaki kardeşlikten kasıt ta hiç şüphesiz din kardeşliğidir.

Bir başka yerde Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Eğer mü'minlerden iki grup birbirleri ile çarpışırlarsa onların aralarını düzeltin... mü'minler ancak kardeştirler, o halde iki kardeşinizin arasını düzeltin." (el-Hucurat, 49/9-10)

Kitap ve sünnetin nassları ile icma, zina eden, hırsızlık yapan, zina iftirasında bulunan kimsenin öldürülmeyeceğine delalet etmektedir. Bilakis bunlara had uygulanır. Bu da bu günahları işleyen kimselerin mürted olmadıklarının delilidir." (İbn Ebi'il İzz, Şerhu Akidet'it Tahaviyye, sf 301-302)

Görüldüğü gibi büyük günahlarda aslolan bunun küfür olmamasıdır ancak imamlar, Allaha ortak koşma veya Onu inkar etme manasına gelen masiyetleri, bu genel kaideden istisna etmiştir. Çünkü bunlar iman sahibi olan bir kimseden sadır olmaz. Ancak bunun altındaki günahlar iman sahibi kimselerden de bazen sadır olabilir. Böylece açıkça anlaşılıyor ki amelle gerçekleşen günahların tekfir edilebilmesi için mutlaka ya şirk ve küfürle alakası açık bir biçimde isbatlanmalı yahut da namazın terki, sihir gibi küfür olduğuna dair açık bir nass bulunmalıdır. Aksi takdirde haramı meşrulaştırma gerekçesiyle kebair kapsamında olan haram evlilikler, içki satmak, kadının başını sürekli açması gibi çeşitli günahlara sırf şahsi görüş ve yorumlarla küfür hükmü vermekte acele edenlerde Haricilikten bir pay bulunması kaçınılmaz olur.

Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.